

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Synopsis hujus dubitationibus 8. in fine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

dum gradum unionis ecclasticæ, ut explicatur ab eodem A. l. 2. c. 6. & 7. Aliquando verò ipsemet amor superfervidus vocatur *cauterium seraphicum*, quod est veluti gradus superior ejusdem amoris superfervidi, & disponit animam ad unionem habitualement. De quo videatur idem A. l. 2. c. 17. ubi etiam dicitur quomodo iste gradus vocetur ab aliquibus tertius & supremus amoris violenti.

Cum autem in ordine ad varios gradus unionis dentur quatuor vel quinque gradus amoris imperiofi. Primi impetus qui sunt in parte sensitiva, & ideo possunt & debent cohiberi ne salutem offendant, videntur mihi pertinere ad amorem calidum, utpote qui in corpore & foris magis sentitur. Secundi & tertii impetus appellantur ab A. A. citatis gradus amoris acuti & famelici propter rationem D. Thom. 1. 2. q. 33. a. 2. Quartum autem impetus sunt amoris acuti vulnerantis: quini denique amoris superfervidi, ut jam diximus.

Resolutio 89.

Hic etiam magis inveniuntur effectus illi amoris nimirum ecclasticæ, & raptus omnium sensuum, & etiam intellectus ad visiones intellectuales. Qui quidem raptus licet sint admodum breves in primo gradu unionis, in secundo sunt majores, frequentiores, & maxime proprii: & in tertio, qui est unionis habitualis licet raptus sint rarissimi, & minus violenti, toto tamen tempore, quo durat unio habitualis, quod solet esse usque ad finem vite, persistit anima in ecclasticæ quasi continuata.

Quid sit ecclasticæ dicitur in notum. 63. de raptu quo ad sensus externos ad visionem imaginariam, quæ est propria viæ illuminativæ, dictum est suo loco in Resolutione quinquagesima nona, nunc loquimur de raptu omnium sensuum tam externorum quam internorum, qui solet esse ad visionem intellectualem propriam hujus status: de quo etiam videatur quaestione decima proæm. Quod autem unio habitualis sit continua ecclasticæ, dicitur in documento 63.

Obijci-
tur.

Obijci. Si anima in unione habituali est in continua, vel quasi continua ecclasticæ, semper esset elevata in DEUM per intellectum & voluntatem; ergo non posset simul attendere ad operationes exteriores, quod est contra experientiam. Prob. consequ. quia non potest intellectus in via attendere ad plura ut plura: nec proinde exercere simul viam activam cum Martha, & contemplativam cum Maria: nec posset intellectus recipere species, vel converti ad phantasmatum ad singularia percipienda.

Responde-
tur ad ob-
jectionem.

Resp. neg. consequ. ad 1. prob. Respondetur cum Alberto Magno dist. Si intellectus operetur præcisè secundum virtutem suam, conced. Si addatur virtus aliqua infusa à DEO, neg. In hoc autem statu particulariter movetur à DEO ad opera exteriora convenientia, ita ut recorder eorum quorum recordari debet, & obliviscatur quæ oblivisci debet; & voluntas amet, quod amare debet, & odio habeat contraria DEO: de quo videatur D. Th. 1. 2. q. 110. art. 4. ad 1. ubi affert exemplum equitantis. Et N. Seraphica Mater cap. 20. vite in fine. Et N. V. P. qui hoc late explicat lib. 3. Ascens. cap. 1. Ad 2. prob. dicimus hoc esse proprium hujus unionis ex speciali privilegio, ut simul comitentur in ea Martha

& Maria, ut experta est Seraphica Mater manifeste 7. cap. 1. in fine. Ad ultimum, de receptione specierum, licet nost. Iosephus à JESU MARIA 2. part. introitus lib. 3. cap. 7. videatur admittere cum Taulero & aliis intellectum in statu unionis habitualis non recipere species à phantasia, nec intelligere per conversionem ad phantasmata, sicut istolam in statu innocentie cognoscebat ad modum Angelorum: tamen nec de Adamo hoc admittitur ab aliis, cum D. Thom. 1. part. quæst. 94. art. 3. ad 1. & in 2. dist. 13. quæst. 1. ad 2. Nec in præfenti hoc videtur admittendum universaliter in omnibus operationibus: non tamen est inconveniens quod aliquando ita contingat non solum per infusionem specierum, sed per omnimodam abstractionem à sensibus sicut diximus de contemplatione pura, dirigente tunc DEO alias potentias ad executionem operis.

Resolutio 90.

EX dictis de raptibus hujus status constat in illo etiam dari Revelationes intellectuales, in quibus connumeramus aliquas humanitatis Christi adeo superiores, sicut illa, de qua loquitur nost. Seraphica M. cap. 28. vite in princ. quamvis ipsa eam appelleret imaginariam.

De istis visionibus videatur in 1. part. quæst. 23. & de visione illa distincta humanitatis documentum 15.

Resolutio 91.

IN statu unionis exercentur virtutes heroicae, & maxime illæ quæ dicuntur beatitudines, & sunt fructus donorum Spiritus sancti, sicut actus virtutum infusarum dicuntur fructus Spiritus sancti.

De fructibus Spiritus sancti, & beatitudinibus videatur quæ diximus in Catena prop. 38. & de pace, quæ est unus ex duodecim fructibus, quos enumerat Apostolus, diximus documentum 72. & 73. Potest etiam hic spectare impatiens illa perfectiorum, de qua in documento 86.

Resolutio 92.

DEbet etiam voluntas, quæ ad unionem pervenire desiderat, relinquere omnia sensibilia & intelligibilia: & denique totus homo fieri DEL.

De primo videatur in 1. p. q. 16. & de secundo, documentum 30.

SYNOPSIS

Ordinata totius Dubitationis 8. de via unitiva passiva.

Cum ad viam unitivam passivam, de qua egimus in hac octava dubitatione, pertineant tres gradus Theologiæ mysticæ in parte cognoscitiva; & tres gradus unionis ex parte affectivæ, & cuilibet ex illis correspondeat particularis dispositio, & proprietas, ex iis quæ dicta sunt promiscue in illius resolutionibus, non inutile erit summam hic in fine omnia illa colligere, eo tamen ordine disposita, quo solent ut in plurimum contingere.

Post

DUBITATIO IX.

Ut sicut DEVS tangit animam in unione vel in ordine ad illam, possimus etiam dicere quod anima aliquo modo tangat & gustet DEUM.

Hanc dubitationem, & sequentem ad calcem Operis remisi, quia licet non ita coordinentur superioribus, nec ita necessario conducant ad documenta D. Dionysii, ad materiam tamen spectant, & disputandas. Illis solio judicavit: tum, ut probentur quæ in *Catena mystica* Prop. 4. Resp. 7. & prop. 33. per totam obiter (ut par erat) ex Augustinis reperiuntur, tum ut solvantur objectiones, quæ pro parte negativa ab aliquibus proponuntur vel possent proponi.

Optimo igitur negativa rationibus sic probatur. Primo, quia licet communiter admittatur *Sententia* contractus DEI tangentis animam, omnes tamen Theologi mystici & scholastici cum D. Th. 1. part. quest. 109. art. 2. ad 1. negare videntur dari ex parte anime contractum, & gustum circa divinitatem. Secundo, quia iste contractus ex parte anime nequit esse corporeus, seu quasi itativus quantitate nobis, ut patet, nec etiam virtualis seu quantitate virtutis, ad quod requiritur, ut anima possit operari, & producere aliquid in DEO; ergo, nullus contractus datur. eum à D. Thom. dicitur contractus in illa duo membra, nec alios modos tangendi assignari possunt. Tertio, quia anima solum percipit effectus contractus actus DEI, ergo non tangit, nec gustat ipsum DEUM propter infinitam distantiam divini objecti. Quarto, quia nullus est Theologus mysticus, qui tactus istos explicet ex parte anime tangentis DEUM, vel exercens in DEUM actionem tactivam, ut potest videri imprimis in omnibus locis, ubi B. P. N. Joannes à Crute loquitur de istis contractibus. Deinde in omnibus ejus discipulis. Et denique in omnibus aliis. Imo expresse P. Rhinzi de Valgornes illos excludit ex parte anime dicens in myst. q. 1. art. 9. Tactus isti solum à DEO procedere possunt, &c.

Affirmativa tamen sententia satis communis est, & passim locutio ista invenitur apud Theologos non solum mysticos, sed etiam scholasticos: nec obsecrare in sac. paginis relucet. & re bene perpensa nulla in ea difficultas apparebit. Evidentissimum, quod datur contractus DEI tangentis animam, non negatur in argumentis, imo facit locutionem esse expressam fere omnium Doctorum mysticorum: eamque probat D. Th. de verit. quest. 23. art. 3. ex illo Psal. 143. *Tange montes, & ibi glossa, tange gratiarum.* Et inde inferret, quod DEUS tangat animam producendo gratiam. Unde vocatur à mysticis tactus isti substantiales, quia fiunt ea substantia anime per productionem gratiæ seu augmentum ejus, licet simul fiat cum majori radicatione virtutum & donorum in potentia anime, quod exprimitur ab eodem nostri Didacus à JESU in *Annot. ad libros N. B. P. disc. 1. phras. 4. & P. Nicolaus à JESU MARTIA* in sua pluries laudata *elucidat. p. 2. c. 18.*

Solent autem specialiter vocari *contractus* DEI illi, quibus in actu unionis animam elevat ad majorem gratiam, ejusque potentias illuminat & inflammat, præsertim quando hoc fit repentinum quodam motu & impressione: vel etiam

Postquam igitur anima jam fuerit purificata purgatione sensibili passiva, de qua loquimur sumus Resolutione 28. & post delicias Recollectionum insularum nempe orationis recollectionis, orationis quietis, somni potentiarum, & ebrietas spiritualis partis sensitivæ. Solet primo advenire purgatio quædam ignea etiam partis sensitivæ, quæ consistit in quodam vehementi amoris impulso, & magis videtur esse amoris calidi, quam amoris acuti, qui dicitur famelicus, ut tetigimus Resolut. 88.

Sequitur primo.

Sequitur secundo.

Sequit. 3.

Sequit. 4.

Sequit. 5.

Sequit. 6.

Sequit. 7.

Sequit. 8.

Sequit. 9.

Sequit. 10.

Sequit. 12.

Secundo sequitur post multos annos a purgatione sensibili purgatio illa horribilis partis intellectivæ, de qua egimus Resolut. 29. in qua simul solet exerceri sed imperfecte, obsecro, & laboriose, tam contemplatio mystica Theologiæ quam unio affectiva voluntatis, & solum ingreditur purgationem istam illi, quos DEUS vocat ad unionem perfectam: nec sine illa facile credendum est aliquem obtinuisse unionem insulam perfectam: soletque multo tempore durare, nisi forte in animabus valde puris, in quibus non solet esse contrarietas de consolationibus, & communicationibus dulcibus immisceri.

Tertio, ad istam purgationem aqueam sequitur alia ignea, seu impetus amoris acuti & famelici, de quo in Resolut. 88.

Quarto, sic purgata jam anima ingreditur primum gradum Theologiæ mysticæ, qui est contemplatio pura & introitus in divinam caliginem, ut Resol. 89. cui primo sequitur in voluntate quadam ebrietas spiritualis quæ est unio imperfecta.

Quinto, hic intròducunt aliqui aliam purgationem spirituales aqueam, veluti complementum illius, quæ diximus num. 2. de qua videatur Resol. 30.

Sexto, hanc purgationem sequitur alia ignea, & amoris acuti seu famelici, similis illi, de qua num. 3.

Septimo, post aliquas influentias quæ vocantur divini contractus, sequuntur primi actus unionis affectivæ qui sunt brevissimi, de quibus Resol. 86.

Octavo, disponitur anima ad 2. gradum unionis, ut ibi diximus Resol. 86. in quo sunt frequentissimi raptus perfecti, & visiones intellectuales indistinctæ, ut dicitur Resolut. 89. exercenturque actus beatitudinum, de quibus Resol. 91. & ex parte intellectus hanc unionem solet antecedere, & comitari secundus gradus myst. Theol. qui est contemplationis in caligine, de quo Resolut. 83.

Decimo, ut disponatur magis anima ad unionem habituales matrimonii spiritualis, ingreditur aliam purgationem igneam, quæ dicitur amoris superferi vidi, de quo Resol. 88.

Undecimo, sequitur denique unio illa fructiva perfectissima hujus vitæ, quæ remanet habitualiter, & in qua celebratur matrimonium, ut Resol. 86. ex capis gustu & novitia experimentalit occurrunt olimus & supremus gradus Theologiæ mysticæ, de quo Resol. 84. quo nulla contemplatio est superior, nisi visio clara DEI, de qua egimus in docum. 56. quam etiam posse dari in hac vita per modum transiens dixerimus 1. p. q. 7. art. 7.

12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Seraphica Mares...
olephus à JESU MARTIA
cap. 7. videatur advenire
intellectum in statu unionis
e speciei à phantasia, ne
flectionem ad phantasma
inocentie cognoscitur ad
tamen nec de Adam
cum D. Thom. 1. p. q. 109.
& in 2. dist. 13. quæ
hui hoc videtur admitti
omnibus operantibus
entibus quod aliquando
per infusionem speciem
abstractionem à sensibus
contemplatione pura, de
potentias ad cæcutionem

io 90.

huius flatus comparatur ad
es intellectuales, in quibus
humanitatis Christi ad sp
de qua loquimur n. 1. p. q. 109.
prince, quomodo in se
videatur in 1. p. q. 109.
istincta humanitatis dicitur

utio 91.

inter virtutes hereticæ, &
inter beatitudines, & in
sancti, sicut dicitur in
us spiritus sancti.
us sancti, & beatitudi
nitus in Catena prop. 1.
us ex duodecim gradibus
olus, & diximus de
etiam hic spectare
m, de qua in docum.

io 92.

8. quæ ad unionem pertinet
& omnia sensibilia & rationa
a homo fieri DEI.

1. p. q. 16. & de locutione

OPSIS

Dubitationis 2. ad
va passiva.

vam passivam, de qua
dubitationem, per
mysticæ in parte cog
unionis ex parte affectivæ
pondet paroculus &
ex his quæ dicitur in
onibus, non invenit
monia illa colligere, et
quo solet ut in planis